

ชนกนาถ จริตชื่อ. (2549). การเปรียบเทียบพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์คบกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ ดร.บุหงา วัฒนา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา อรรถวิวงค์.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์คบกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 5 – 6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนยอดเยี่ยม จำนวน 200 คน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) วิธีจับฉลากแบ่งนักเรียนเป็น 2 ห้องเรียน จับฉลากอึกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์ กลุ่มควบคุมจัดประสบการณ์แบบปกติ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 สัปดาห์ ดำเนินการโดยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม มีการสังเกต พฤติกรรมก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control group pretest-posttest design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์ สูงกว่าพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโตร์ มีผลทำให้พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยสูงกว่าการจัดประสบการณ์แบบปกติ

Chanoknart Jaritsue. (2006). **A Comparison of Preschool Children's Self – Confidence Behavior Experiencing High/Scope and Traditional Model.** Master's Thesis ,M.Ed (Curriculum and Instruction). Phranakhon Si Ayutthaya: Graduate School, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. Advisory Committee: Associate Professor Bunga Watana, Assistant Professor Kanlaya Atthawiwek.

ABSTRACT

The purpose of this research is to compare the preschool children's self – confidence behavior experiencing high/scope and Traditional model.

The sample groups were boys and girls of Joseph Ayutthaya School aged 5-6 years in kindergarten 2, the second semester of the academic year 2005. Two-hundred students were selected by simple random sampling method. The samples were divided into two groups: an experimental group and a controlled group. Each group consisted of forty students. The experimental group was taught by using High/Scope Model and the other group was taught by using Traditional Model. The duration of the experiment was proceeded by the experimental research. The randomized control group pretest-posttest design were used as a research tool. The data were statistically analyzed by t-test.

The results of this study were as follows:

1. The Self – Confidence Behavior of Preschool Children's after using High/Scope model is higher at the statistical significance level of .01.
2. The Self – Confidence Behavior of Preschool Children's of the experimental group is higher than the controlled group at the statistical significance level of .01

It can be concluded that using the High/Scope Model resulted in the self – confidence behavior of preschool children more than the Traditional Model.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จากการของศาสตราจารย์ ดร. บุญงา วัฒนา ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัลยา อรรถวิเวก กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชา ทรงแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ไสยวรรณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย ถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์บุญไทร เจริญผล อาจารย์นริสาณันท์ แม่นพดุง นางสาวนิพิทา ถาวรศรีษฐ์ ที่ให้ความกรุณาแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และข้อเสนอแนะ ต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณบดี และนักเรียน โรงเรียนยอดฟอยซ์ฯ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา คุณครูสมควร ห่อทอง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ อำนวยความ สะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการทดลองการทำวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จด้วยดี

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพาะะขวัญ กำลังใจ ความช่วยเหลือ ความรัก ความห่วงใยเป็นอย่างดีจากครอบครัว ขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ คำแนะนำ ช่วยเหลือ ซึ่งเป็นพลังสำคัญในความสำเร็จครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ทางวิชาการแก่ผู้วิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ คุณค่า และประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแด่บิดา มารดา บุรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ชนกนาด จริตชื่อ